

Večji otroci lahko za vsak sad za začetek najdejo en citat v Svetem pismu sami, ali pa jim povem oznake in ga najdejo in preberejo.

LJUBEZEN	<p>APd 9, 36; Bila je polna dobrih del in rada je delila miloščino</p> <p>Ta ženska se je imenovala Tabita. Imela je mnogo prijateljev. Bila je oseba takšne vrste, da je šivala oblačila za reveže in rada pomagala tistemu, ki je bil pomoči potreben. Vsi so jo imeli radi, kajti tudi ona je imela rada vse.</p> <p>Ljubiti drugega pomeni ljubiti, ne da bi zahteval karkoli v zameno. In če imaš nekoga rad, se ga trudiš razveseliti.</p> <p>Zgodba Krog veselja Nekega dne, nedolgo tega, je neki kmet energično potrkal na vrata nekega samostana. Ko mu je brat vratar odprl teška hrastova vrata, mu je kmet z nasmehom pokazal zelo velik grozd. "Brat vratar," je spregovoril kmet, "ali veš, komu želim podariti ta grozd, ki je najlepši iz mojega vinograda?" "Morda opatu ali kateremu od menihov v samostanu?" "Ne. Tebi." "Meni?" Brat vratar je od veselja kar zardel. "Ga res želiš dati prav meni?" "Seveda, saj si me prijateljsko sprejel in mi pomagal, ko sem te prosil. Želim, da te to grozdje vsaj malo razveseli." Preprosto in pristno veselje, ki ga je opazil na bratovem obrazu, je osrečilo tudi kmeta. Brat vratar je grozd položil predse in ga vse dopoldne občudoval. Grozd je bil res čudovit. Kar naenkrat pa se je domislil: "Zakaj ne bi nesel tega grozda opatu, da bi še njemu napravil malo veselja?" Vzel je grozd in ga nesel k opatu. Opat ga je bil od srca vesel, a spomnil se je nekega ostarelega in bolnega brata in pomislil: "Grozd bom nesel k njemu, da si bo malo opomogel." Tako se je grozdje znova selilo. Vendar v celici bolnega brata ni ostalo dolgo. Bolnik se je namreč spomnil brata kuharja, ki se je dan za dnem potil ob štedilniku, in mu poslal grozd, da bi ga razveselil. Brat kuhar pa ga je namenil zakristanu (da bi bil tudi on vesel), ta ga je dal najmlajšemu bratu v samostanu, ki ga je nesel nekemu drugemu, ki ga je prav tako z dobro mislijo podaril tretjemu. Na koncu se je grozdje vrnilo k bratu vratarju (da bi ga malo razveselilo). Tako je bil sklenjen krog. Krog veselja.</p> <p>Damo eno stvar nekemu, a ko jo ta dobi jo ne poje, ampak jo da nekemu, da ga spet razveseli... Čokolada na kateri je zgodbica o krogu veselja in zapisano.. podaj naprej...</p>
VESELJE	<p>Psalm 122, 1 : Veselil sem se, ko so mi rekli, v hišo Gospodovo gremo.</p> <p>Vsak par otrok dobi karton, na kateri je narisana ozka cesta od doma do cerkve – Hiše Gospodove in možička iz papirja s kovinsko sponko. Z magnetkom premikamo možička s kovino. Kako hitro pridem uspem priti po cesti do cerkve... Vesel sem, ko mi uspe. Sem tako vesel tudi, ko v nedeljo pridem k maši?</p>
MIR	<p>Mt 5, 9: Blagor tistim, ki delajo za mir</p> <p>Delati za mir pomeni truditi se za družbo, v kateri ne bi bilo sovraštva, zamer in krivičnosti. Kdorkoli dela za mir, je srečen, ker to počne za srečo drugih</p>

	<p>Lepo je živeti v miru. Mi lahko za mir veliko naredimo že tako, da ne kričimo. Poskusimo, če to moremo:</p> <p>Vsak par dobi svileno ruto in pero, ali več otrok skupaj rjuho in balon. Naloga je ista – v tišini poskušamo balon/pero, čim dlje obdržati v zraku.</p> <p>Naša glavna naloga je skrbeti, da ne povzročamo nemira.</p>
POTRPEŽLJIVOST	<p>Pr 15, 18: Jezičnik človek izzove prepir, potrpežljivi pa pomiri spor:</p> <p>Prijatelj je v šolo prinesel vrečo bombonov. Vsi so se zalekli k vreči in hoteli dobiti prvi bombon. Jaz sem obsedel na svojem mestu in čakal. Otroci, ki so se zapodili k vreči so vrečo raztrgali in vsi bomboni so padli na tla. Takrat je vzgojiteljica/učiteljica rekla vsem otrokom naj sedejo na svoja mesta. Pobrala je bombone in jih prinesla meni, ker sem edini lepo počakal na mestu. Rekla je, da lahko z njimi naredim karkoli.</p> <p>Ste vi potrpežljivi... Pred vsakega otroka dam en bombon in navodilo, da se ga ne smejo dotakniti 3 minute. Tisti, ki se ga dotakne, ga na koncu izgubi, tisti ki ne, ga lahko poje.</p>
DOBROHOTNOST	<p>Psalm 113, 7:</p>

Pepelka

POVEST

V daljni deželi je živela deklica, ki ji je umrla mama. Z očetom sta živela srečno, toda oče se je počutil zelo osamljenega in odločil se je, da se znova poroči z vdovo, ki je že imela dve hčeri. Mačeha ni bila prijazna do deklice in enako sta ravnali njeni hčeri. Ko je oče odšel na pot, je deklica, ki so jo imenovali Pepelka, morala opravljati vsa hišna dela: šivati, čistiti, likati ...

Nekega dne je kralj povabil vse mladenke kraljestva na ples.

"Kako rada bi šla! Toda nisem še končala vseh hišnih opravil in tudi obleke nimam."

Tedaj se je prikazala vila in ji rekla: "Ne jokaj, Pepelka, tudi ti boš šla na ples." In s čarobno paličico je spremenila njeno obleko v najlepšo, ki si jo je Pepelka kdajkoli mogla zamisliti, in njene stare čevlje v kristalne čeveljčke.

"Toda kako bom odšla na ples?"

In vila je spremenila bučo v kočijo in nekaj mišk v konje in kočijaža. "Moraš se vrniti, preden odzvonijo polnoč, kajti opolnoči bo čarovnija prenehala delovati," ji je dejala vila.

Ko je Pepelka vstopila v palačo, je s svojo lepoto uročila princa, da je ves večer plesal z njo. Vsi so se spraševali, kdo je ta čudovito lepa mladenka.

Začelo je zvoniti polnoč in Pepelka je zbežala tako hitro, da je na stopnišču palače zgubila kristalen čeveljček.

Princ ga je pobral, toda Pepelke ni mogel najti. Tedaj je kralj enemu izmed služabnikov ukazal, naj najde lastnico kristalnega čeveljčka. Vse mladenke v kraljestvu so poskušale obuti čeveljček, celo Pepelkine polsestri, toda nobeni ni uspelo.

Služabnik je moral vztrajati, da je čeveljček lahko pomerila tudi Pepelka, kajti mačeha je temu nasprotovala. Ko je Pepelka obula kristalen čeveljček in so

videli, da ji stoji kot ulit, se je mačeha in polsester polastila nevoščljivost. Služabnik je Pepelko odvedel v palačo. Poročila se je s princem in srečno sta živela do konca svojih dni.

- Katera oseba v tej zgodbi je zapuščena / osamljena?
- Zakaj jo imenujemo Pepelka?
- Kako sta povezana zadnji del psalma in oseba te pravljice?
- Kdo ji pomaga, da postane princeska?
- Kakšno je obnašanje Pepelkinih polsester in mačeha?



DOBROTLJIVOST

PRG 11,17: Dober človek dela dobro sam sebi.

Dobrotljiv je tisti človek, ki misli na druge, ki pomaga brez povračila, ki je sposoben odpuščati, ne da bi gojil zamero

	<p>Radodarno drevo</p> <p>ZGODBA</p> <p>Nekoč je bilo drevo, ki je imelo zelo rado dečka in deček je imel zelo rad drevo. Kot otrok je trgal njegove liste in si iz njih pletel krone, zibal se je v njegovih vejah, jedel njegova jabolka in ko je bil utrujen, se je usedel h koreninam drevesa in zaspal. In drevo je bilo srečno.</p> <p>Ko je zrasel, je s tem prenehal. Dejal je, da je za takšno obnašanje prestar in da potrebuje denar.</p> <p>"Ali mi ti lahko daš denar?"</p> <p>"Naberi moja jabolka in jih prodaj."</p> <p>Fant je to storil in drevo je bilo srečno.</p> <p>Čas je mineval, fant pa ni prihajal na obisk in drevo je bilo žalostno. Nekega dne se je vrnil, toda ni se hotel niti zazibati na veji.</p> <p>"Želim imeti otroke in hišo. Ali mi jo ti lahko daš?"</p> <p>"Vzemi moje veje in jo zgradi."</p> <p>Mladenič je to naredil in drevo je bilo srečno. Čas je tekel in mladenič je postal mož. Drevo je bilo nesrečno, ker ga ni prišel obiskat. Nekega dne se je mož vrnil, toda ni se povzpел po deblu.</p> <p>"Imeti hočem barko in potovati. Ali mi jo ti lahko daš?"</p> <p>"Podri moje deblo in jo zgradi."</p> <p>Mož je to storil in drevo je bilo srečno. Čas je mineval in mož je postal star. Drevo je bilo žalostno, ker ga ni prihajal obiskat. Nekega dne se je starec vrnil in drevo mu je reklo: "Žal mi je: rado bi ti kaj dalo, toda nimam ničesar več."</p> <p>"Ne potrebujem skoraj ničesar več, zato iščem le miren kraj, kjer se bom spočil."</p> <p>"Stare korenine so dobre za počitek. Usedi se nanje in počivaj."</p> <p>Starec je to storil in drevo je bilo srečno.</p>
ZVESTOBA	<p>Prg 3,3</p> <p>Dobrota in zvestoba naj te ne zapustita, priveži si ju okrog vratu, zapiši ju na tablo svojega srca</p> <p>Biti vedno ob nekom. Zvestoba pomeni, da drugega ne zavržemo oz. odrinemo, zato ker je nepopoln, ker dela napake ali ker ga ne razumemo.</p> <p>Otroci se postavijo v krog in hodijo naokoli. V sredini je voditelj, ki govori različne situacije. Otroci, ki so v krogu pa ves čas govorijo: Tvoj prijatelj sem in vedno sem ti zvest. Tako odgovorijo vedno, razen, ko tisti v sredini reče Kaj pa Bogu si tudi zvest? Takrat se otroci spustijo, ustavijo, usedejo na tla, dvignejo roke in rečejo: Seveda, Bog je moj najboljši prijatelj.</p> <p>Tvoj prijatelj sem in vedno sem ti zvest.</p> <p>Kaj pa če ti zamažem tvojo najljubšo majčko.</p> <p>Kaj pa če ti pojem tvoj najljubši piškot.</p> <p>Kaj pa če se nočem igrati s tabo.</p> <p>Kaj pa če se zaderem nate.</p> <p>Kaj pa če ti skrijem tvojo najljubšo igračo.</p> <p>Kaj pa če ti ponudim piškote, ki jih ne maraš.</p> <p>Kaj pa če si najdem drugega najboljšega prijatelja.</p> <p>Kaj pa če ...</p>
KROTKOST	<p>Mt 21, 5</p> <p>Glej tvoj kralj prihaja k tebi, krotak in ponižen</p> <p>Verz nas spominja na zgodbo o Jezusu, ki je vstopal v Jeruzalem. Ljudje so ga sprejeli s palami in oljčnimi vejicami.</p> <p>Redko se zgodi, da kralj potuje na osli, kajti kralji raje potujejo v kočijah. Ta kralj je nekaj posebnega. Ni mu do tega, da bi s e obnašal kot množica in to je tisto, kar nas želi naučiti.</p>

Iz revije Marijin Zvonček, iz leta 1918 .- stare več kot 100 let.

Čujte glas Marijinega zvončka!

S. Bodi krotak! Danes še posebno pazno poslušajte milobni glas Marijinega zvončka. Oznanjal vam bo lepoto one čednosti, ki je bila presvetemu Srcu Jezusovemu prav posebno pri ljubljena, namre lepoto krotkosti. Jezus je ljubil vse čednosti, a dve še prav posebno, kakor je sam razodel z besedami: »Učite se od mene, jaz sem krotak in iz srca ponižen.« Nauk o ponižnosti je že lansko leto »Angelček« obširno razlagal, naj vam nujno priporoči še krotkost; saj vam je enako potrebna. Ali mar more kdo biti dober otrok brez krotkosti? Ali so mar tisti otroci, ki se za voljo vsake najmanjše žal besede razvnamejo in razjeze — vprašam, ali so taki otroci dobri otroci? Ali naj se taki imenujejo Marijini otroci? Ali so Marijini otroci oni, ki se radi jeze, prepirajo in celo stepo? O, nikakor, ni kakor ne! Marija je bila po zgledu svojega božjega Sina vedno krotka in ponižna — krotki moramo biti tudi mi, e hočemo biti vredni otroci nebeške Matere. Zato nujno opominja Marijin zvonček vse otroke Marijinih vrtcev: Bodite krotki; bodite v krotkosti lep zgled drugim otrokom! Kdo pa je krotak? — Krotak je, kdor zna svojo jezo tako krotiti in zatirati, da ga nikoli ne premaga, naj se mu primeri kaj še tako nevšečnega in zoprnega. Krotak je, kdor ostane miren in utolažen tudi v največjih nad logah in težavah vsakdanjega življenja. Krotak je, kdor pohlevno prenaša razne žalitve in nasprotovanja. Krotak je, kdor rad odpušča razžalnikom in mu je maščevanje nepoznana reč. Taka plemenita krotkost se razodeva v vsem njegovem vedenju. Nekdo je razsodil takole: »Jeza si pri krotkem človeku ne upa iti preko vratu,« to se pravi: takoj, ko se začne oglašati v srcu, jo zavrnc tako 121 temeljito, da niso prav ni vznemirjene njegove oči, da ostane jasno njegovo lice, blagoglasna je njegova beseda in vse njegovo kretanje vlada ljubka pohlevnost. Še bolj nam bo jasen ta nauk, ako se oziramo na prelepe zglede krščanske krotkosti. Najlepši zgled krotkosti nam je pa Oni, ki se je sam postavil nam v zgled — naš Gospod Jezus Kristus. O kako krotko je to nebeško Jagnje prenašalo žalitve raz divjanih Judov; kako krotko pretrpelo najbridkejše trp ljenje za nas revne ljudi, in kako krotko je dalo celo svojc življenje za nas! In kako krotko tudi še zdaj prenaša grešnike in čaka v tabernaklju ubogih izgubljenih ovčic, da se zopet povrnejo k njemu. Po tem božjem Vzorniku, ki je še umiraje na križu molil za svoje sovražnike, so se ravnali svetniki kar po vrsti. Pred vsemi najbolj seveda njegova presveta Mati. Sovražnosti, ki jih je imel Jezus prestati, so hudo za devale tudi njeno Srce — bridkostno ranjeno s sedmerim mečem. O kako lepa, kako veličastna je Mater dolorosa — Mati žalostna v svoji nepremagljivi krotkosti! O krotkosti svetih apostolo v nam nakratko pove sveto pismo, da »so veseli i šli izpred zбора, ker so bili vredni spoznani, da smejo trpeti zasramovanje zaradi Jezusovega imena.« Milijoni svetih mučence v so mirno in krotko prenašali najkrutejše krivice iz lju bezni do Jezusa in, kakor prvi mučenec sv. Štefan, od puščali neusmiljenim morilcem ter molili zanje. Izmed brezštevilnih drugih svetniških zgledov naj omenim le tri. Jako krotak je bil s v. I g n a c i j . Neko je šel po polju s svojim tovarišem na izprehod. V sredi pota ga ustavi neki možakar in ga začne zmerjati in psovati z najgršimi psovki. Svetnik sc ustavi, ponižno posluša in počaka, da jenja zmerjati razjarjeni človek. Ko se obreko valec res utruji, stopi sv. Ignacij k njemu, ga lepo za hvali in mu podeli svoj blagoslov. Osupcl gleda hudobnež za odhajajočim svetnikom: »To je gotovo velik svetnik! O zakaj, zakaj sem ga tako razžalil!« Steče za njim in ga skesano prosi, naj tnu odpusti. Izvrsten učitelj krotkosti v besedi in dejanju nam je ljubeznivi škof sv. Frančiše k Saleški . Njegova 122 živahna narava ga je mnogokrat napeljevala v jezo in nevoljo. Pa z dolgim in stanovitnim bojem je tako pre drugačil svojo naravo, da je bil kakor jagnje krotak. Sam je pozneje pravil nekemu jczuitu: »Ko sem bil še deček, sem se s posebno gorečnostjo vadil v krotkosti in po trpežljivosti; ve let nisem drugega mislil kot to, kako bi si pridobil to čednost.« V poznejših letih, ko je bil že škof, ga je bil nekdo hudo razžalil. A svetnik ni bil kar ni jezen. Mirno in krotko poda roko razžalniku ter reče: »Vem, da me sovražite, jaz pa ne Vas; ko bi mi tudi eno oko izdrli, bi Vas še z drugim prijazno pogledal.« Posebno vas pa opozorim na sijajni zgled vašega mladinskega zavetnika s v. S t a n i s l a v a . Na Dunaju je stanoval s svojim bratom Pavlom, ki je bil pa jako po sveten in je nadležno sovražil in zaničeval brata zaradi njegove pobožnosti in svetosti. Pa ni ga žalil samo s pikrimi besedami, marve ga je večkrat celo na tla vrgel, s palico kruto pretcpal, z

	<p>nogami tčptal in suval. Še nje gov vzgojitelj je potegnil zoper njega in mu očital, češ, da pretirava svoje pobožnosti. Pridružila sta se še dva sodeželana plemenitnika ter ga zaničevala in suvala. Svetnik pa je kakor krotko jagnje vse mirno in tiho pre našal še nekaj ve kot dve leti. Nikar ne preslišite tako nujnega vabila in opomina; vedno naj odmcva v vašem srcu milobni klic Marijinega žvončka, da izpolnujete njegove nauke in posnemate lepe zglede. Priložnosti imate dovolj doma in drugod. Zaslužili si boste s krotkostjo veliko plačilo v nebesih; pa že tudi tukaj na zemlji vam bo ravno krotkost še naj bolj lajšala in slajšala vse težave in nadloge, pa vam naklanjala blagohotnost ljudi. J. S — lič.</p>
<p>SAMOOBVLADANJE ali SAMODISCIPLINA</p>	<p>PRg 4, 13: Drži se vzgoje, nikar je ne zapuščaj, brani jo, saj je tvoje življenje... Imeti moramo čas, da se naučimo veliko stvari in nikoli ne smemo odnehati. Samodisciplin je vrednota, do katere pridemo z veliko truda. Zahteva osebni napor, ki pa je kasneje poplačan.</p> <p>NAUČIMO SE RITMA: SVETI DUH POMAGAJ MI</p> <p>Ob ritmu na začetku govorimo na glas stavek – SVETI DUH POMAGAJ MI</p> <p>Mlajši samo en korak, pri starejših korake dodamo poljubno število korakov... ...</p> <p>1 korak plosk, kolena, plosk, desna tulec, do sredina plosk v objem druge roke, tulec na levo odloži, plosk</p> <p>plosk, kolena, plosk, desna tulec vzame , do sredina plosk v objem druge roke, tulec na desno odloži, plosk</p> <p>2 korak plosk kolena plosk, leva, plosk desna plosk</p> <p>3. korak – IGRA S TULCEM Tulec na desni, tulec obrni, tulec na levo, pokrij, spredaj, nazaj, na začetk</p> <p>4. korak – tulec čez glavo Desna tulec, na glavo, z levo primi, n levo, nazaj na glavo, z desno primi na začetek</p>